

«براستی که حقیقت خوشبختی آن است که پایان کار انسان خوشبختی باشد و حقیقت بدبختی آن است که کار انسان به بدبختی خاتمه یابد.»

WWW.MEMAR.PRESS

مارادر شبکه های اجتماعی دنبال کنید

شماره ۵۷

هفته نامه

مَعْمَار
MEMAR WEEKLY

نشریه سیاسی اجتماعی فرهنگی | سال چهارم شماره ۵۷ | هفته چهارم جوزا ۳ | ۱۴۰۳

نهادها و محرومیت های گوناگون کودکان کار در افغانستان

صفحه ۳

یکجانبه گرایی طالبان و یأس مخالفان از
عدم انعطاف این گروه

صفحه ۶

بحران صحی و مرگ مادران و نوزادان
در افغانستان

صفحه ۲

کارشناسان: نقش ایران در آینده
سیاسی افغانستان مهم است

صفحه ۲

برنامه جهانی غذا: یک چهارم جمعیت افغانستان به غذا دسترسی ندارند

برنامه جهانی غذا در آستانه فرارسیدن عید قربان، با انتشار پیامی هشدار داد که میلیون ها نفر در افغانستان در حالی این عید را جشن می گیرند که یک چهارم جمعیت این کشور هر شب گرسنه به خواب می روند. به گزارش خبرگزاری معمار؛ برنامه جهانی غذا در پیام خود که روز جمعه (۲۵ جوزا) در ایکس منتر شد، خواستار اهدای غذا به نیازمندان در افغانستان در عید قربان شد. این سازمان اعلام داشت فقر و گرسنگی در افغانستان پس از تسلط طالبان بر این کشور به شدت افزایش یافته است. برنامه جهانی غذا ادامه داد که دستکم ۱۲ میلیون نفر در افغانستان نمی دانند و عده غذایی بعدی شان را از کجا تهیه کنند. پیشتر این سازمان اعلام کرده بود که برای کمکرسانی به این افراد در شش ماه آینده به ۶۵۰ میلیون دالر بودجه فوری نیاز دارد. با این حال، عملیات بشردوستانه در افغانستان با کمبود بودجه مواجه است. دفتر هماهنگ کننده کمک های بشردوستانه ای سازمان ملل متحد (اوچا) می گوید که تاکنون فقط ۲۰۰.۱ درصد از بودجه مورد نیاز برای کمکرسانی در افغانستان تأمین شده است. اوچا برای عملیات بشردوستانه خود در سال ۲۰۲۴ در افغانستان، ۳.۱ میلیارد دلار درخواست کرده است، اما با گذشت شش ماه از سال، تنها ۶۱۳.۶ میلیون دلار از این مبلغ تأمین شده است. این دفتر در گزارش تازه خود اعلام کرده است که کمبود بودجه، مانع از تلاش های بشردوستانه در افغانستان می شود.

یادداشت

یکجانبه‌گرایی طالبان و یأس مخالفان از عدم انعطاف این گروه

گروههای مخالف طالبان در اعلامیه مشترکی، موقف مشترکشان درباره نشست سوم دوچه را بیان کردند.

در متن اعلامیه آمده است: هرنوع گفتگو در غیاب نمایندگان اصلی مردم افغانستان زیر هر عنوانی در حقیقت امتیاز دادن به گروه طالبان است.

به اعتقاد این جریان‌ها، گفتگوها در مورد افغانستان زمانی نتیجه می‌دهد که منافع مردم و اقوام مختلف، مدنظر گرفته شود و احزاب سیاسی و نمایندگان زنان کشور در آن اشتراک داشته باشند.

آنان تعامل یکجانبه و پشت درهای بسته با این گروه را به معنای چشمپوشی از اراده، حقوق انسانی و تمامی رنج‌ها و مصیبت‌های مردم افغانستان دانسته‌اند.

جريان های سیاسی تاکید کردند که طالبان طی سه سال گذشته رنج، نامنی، مالیات کمرشکن و حذف زنان از عرصه عمومی را در کشور حاکم کرده اند و مردم از صحنه های مختلف حضور و فعالیت، محروم می باشند.

آنان همچنین هشدار داده‌اند که در صورت نامیدی از عدم مطالبات مردمی، به هر نوع اقدامی از جمله مبارزه مسلحانه دست خواهند زد.

این در حالی است که کمتر از یک ماه به آغاز نشست سوم دوچه باقی مانده است و طالبان نیز به صورت رسمی در آن دعوت شده‌اند.

طالبان در حالی به حکمرانی بر افغانستان ادامه می دهند که هیچ تغییری را در رفتار و عملکردهای خویش نداده‌اند و همین رویکرد یکجانبه گرایی آنان سبب شده است تا مخالفان این گروه نسبت به عدم انتعطاف و تغییر نگرش این گروه دچار نامیدی و یأس گردند. به باور مخالفان طالبان، این گروه هیچ عزمی برای مشارکت اقوام، گروهها و سایر مذاهب در ساختار حکومت ندارد، بلکه محدودیت‌های روز افزونی را علیه اقلیت‌ها سیاسی و مذهبی وضع نموده‌اند. با گذشت ۳ سال از سلط طالبان در کشور، عدم مشارکت مردم در اداره افغانستان ادامه یافته و علاوه بر آن جامعه بین‌المللی نیز علی رغم تلاش‌های فراوان نتوانسته اند نسبت به این موضوع موفق عمل کند؛ لذا گروههای مخالف طالبان در صورت تدوام وضع موجود خود را ناچار به اقدامات خارج از مسیر سیاسی می‌بینند که در این صورت، هر چند چشمگیر نباشد اما برای مردم و آینده افغانستان پیامدهای خوبی را نخواهد داشت. به نظر می‌رسد تا زمانیکه مقامات طالبان به نگاه جامعی که همه افغان‌ها خود را در اداره کشور سهیم بدانند، دست نیابند، نمی‌توانند به موفقیت‌های دراز مدت بیاندیشند، زیرا اراده و خواست مردم، عواملی تعیین کننده در مشروعیت و استمرار حاکمیت می‌باشد.

گزارش

فتش فارمته مسکو؛ کارشناسان: نقش ایران در آینده سیاسی افغانستان مهم است

محمد ادريس نظری، آگاه مسایل سیاسی در صحبت به خبرگزاری معمار، می‌گوید که جهان و کشورهای منطقه در مورد نفوذ بر طالبان رقابت دارند ولی تمام این کشورها می‌دانند که ایران در همسایه‌گی افغانستان نقش بسیار حیاتی دارد. برگزاری این نشست تایید بر این ادعا است.

دومین نشست گروه تماس منطقه‌یی برای افغانستان با حضور نمایندگان ویژه ایران، روسیه، چین و پاکستان در امور افغانستان، صبح امروز شنبه، ۱۹ جوزا در دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی وزارت امور خارجه ایران آغاز شد.

همزمان با برگزاری این نشست شماری از کارشناسان در خصوص آینده سیاسی افغانستان به این باور هستند که نقش تهران در آینده سیاسی افغانستان بسیار تاثیرگذار خواهد بود و به همین خاطر کشورهای منطقه نیز بر حضور ایران در چنین نشستهایی تاکید دارند.

آقای نظری افزود که در سه سال حکومت طالبان ایران بیشترین صادرات را به افغانستان داشته است. مقامات طالبان بارها اعتراف کردند که بیشترین واردات را از ایران داشته است. موضوع مهاجرین یکی دیگر از موارد است که سران حکومت سرپرست طالبان بارها گفته‌اند که مادیون حمایت‌های ایران از مهاجران هستیم. وی همچنان گفت: تمام این موارد نشان دهنده نقش مهم ایران در مسئله افغانستان است پس آینده و چگونگی نظام سیاسی باید در مشوره با تهران باشد.

وی به این باور است که کشورهای منطقه همه واقف اند که تهران به چه میزان تاثیرگذاری دارد. اسدالله اکرمی، استاد دانشگاه می‌گوید که منطقه در حال تغییرات اساسی است، افزایش تنش میان اسلامآباد و کابل فرصتی را برای تهران فراهم کرده تا در این میان نقش بهتری بازی کند.

به باور آقای اکرمی، ایران، روسیه و چین در منطقه نقش اساسی در آینده سیاسی افغانستان دارد و در نشست سوم دوچه خواهیم دید که این نشست به کدام سو پیش خواهد رفت

گفتنی است اولین نشست گروه تماس منطقه‌ای درباره افغانستان در ماه دلو ۱۴۰۲ و به پیشنهاد و ابتکار جمهوری اسلامی ایران در کابل برگزار شد و در این نشست نمایندگان ویژه و سفرای کشورهای منطقه و همسایه افغانستان حضور داشتند.

که برگزاری چنین نشستی پیش از نشست سوم دوچه در واقع بیان‌گر اهمیت ایران در اوضاع منطقه است، مخصوصاً برای افغانستان که از گذشته تا کنون ایران به عنوان یک همسایه مهم افغانستان بوده و است. وی می‌افزاید که امنیت مرزهای ایران و افغانستان، موضوع مهاجرین، نگرانی تهران از حضور گروههای تروریستی در افغانستان برای طرف ایرانی مهم است که بارها در این مورد با طرفهای افغانستانی صحبت کرده و در این نشست هم ختماً مطرح شده است. پیش‌تر سید رسول موسوی، مدیر کل آسیای جنوبی وزارت امور خارجه گفته بود که نشست تهران پیام آور صلح، ثبات، توسعه برای افغانستان و منطقه در پرتو همکاری و همگرایی منطقه‌ای خواهد بود.

بررسی و تحلیل

سخن سردبیر

بحran صحی و مرگ مادران و نوزادان در افغانستان

سازمان جهانی صحت در گزارش تازه‌ی خود گفته است که روزانه ۲۴ مادر و ۱۶۷ نوزاد در افغانستان به دلایل مرگ‌ومیر قابل پیشگیری جان‌شان را از دست می‌دهند.

در گزارش آمده است که شدیدترین عواقب وضعیت بحران صحی در افغانستان را زنان و کودکان متholm می‌شوند.

سازمان جهانی صحت افزوده است که شهروندان افغانستان یک سیستم صحی ناپایدار را تحمل می‌کنند و کمبود مواد غذایی و سوء‌تعذیب روبه‌رو هستند.

بهداشت و درمان یکی از ضروریات جامعه به شمار می‌آید که اگر در زمان مناسب و با برنامه‌ریزی جامع به آن پرداخته نشود، سلامت و حیات مردم با تهدید مواجه می‌گردد.

مساله بهداشت و سلامت در افغانستان از گذشته تا کنون با موانع و چالش‌های گوناگونی روبه رو بوده اما در حال حاضر، این وضعیت به سطح هشدار رسیده است.

عدم دسترسی به امکانات درمانی و بهداشتی و همچنین محدودیت در تحصیل و کار، زنان را نیز در وضعیت اسفباری قرار داده است.

جان باختن ۲۴ مادر و ۱۶۷ نوزاد، آن هم به صورت روزانه، زنگ خطر جدی برای مادران و کودکان به شمار می‌آید که دل هر هم وطن را به درد می‌آورد. چنین موارد غم انگیز، ناشی از نبود برنامه جامع برای حمایت از مادران و نوزادان است که متابفانه حاکمیت طالبان و جامعه بین‌المللی در این زمینه موفق عمل نکرده اند.

نظام سلامت در افغانستان به شدت ضعیف و ناکارآمد عمل می‌کند که آن هم به دلیل عدم امکانات بهداشتی، مهاجرت بخش عمد نیروهای متخصص و عدم به رسمیت شناخته شدن حاکمیت طالبان می‌باشد.

به نظر می‌رسد شرایط مادران و نوزادان در وضعیتی کنونی افغانستان نه تنها بهبود نمی‌یابد بلکه روز به روز به سوی بحران هدایت می‌شود؛ زیرا هیچ افق روشی در این خصوص به نظر نمی‌آید. اوضاع در کشور زمانی سامان خواهد یافت که طالبان در سیاست‌های خویش تغییر ایجاد کند و زمینه تعامل سازنده با جهان را فراهم نمایند.

تهدیدها و محرومیت‌های گوناگون کودکان کار در افغانستان

روز جهانی منع کار کودکان در حال فرا در نتیجه، این کودکان مجبور به انجام کارهای سخت و خطرناک می‌شوند. رسیده که کودکان کشور ما با چالش‌های مختلفی مواجه می‌باشند. فقر و بیکاری، جنگ‌های طولانی و نبود بسترها لازم برای تحصیل، فرزندان ما را ناچار کرده است تا به کارهای سخت و طاقت فرسا روی بیاورند که پیامدهای ناگواری را برای آینده آنان به دنبال خواهد داشت.

کودکان کار در افغانستان بخش مهمی از جمیعت کشور هستند که با مشکلات فراوانی مواجه هستند. کودکانی که آینده سازان جامعه هستند و باید مشغول فراغیری علم باشند تا بتوانند عناصر مفیدی برای خود و جامعه باشند اما سر نوشت مبهم و نامطلوب کودکان در افغانستان، سبب شده است که آنان علی رغم میل باطنی و شرایط جسمی و سینی به کار مشغول شوند تا بتوانند نیازهای حداقلی خود و خانواده هایشان را تامین نمایند.

از عوامل اصلی و عمده‌ی کار کودکان در افغانستان، فقر است؛ زمانیکه خانواده‌ها نتوانند نیازهای مادی خود را تامین کنند، مجبوراند تا کودکان خود را به عنوان نیروی کار به جامعه معرفی نمایند که اولین پیامد آن محرومیت از تحصیل و عدم رشد کافی و مناسب آنان می‌باشد. بسیاری از کودکان کار در افغانستان به دلیل فقر و مشکلات اجتماعی، از برای کودکان رنج دیده‌ی خویش باشیم.

آیا کنفرانس دوچه درباره افغانستان شبیه کنفرانس بن خواهد بود؟

قرار است تا کمتر از دو هفته دیگر دوچه پایتخت قطر شاهد برگزاری نشستی به میزبانی سازمان ملل متحد در باره افغانستان باشد. مقامات سازمان متحد هدف از برگزاری نشست سوم دوچه را افزایش تعامل بین المللی با طالبان به صورت «منسجم و ساختارمند» عنوان کرده‌اند.

نشستهای قبلی دوچه بیشتر روی تلاش‌ها برای ایجاد حکومت فراغیر و تامین حقوق بشری در افغانستان تحت تسلط طالبان متوجه بود. طالبان در نشست اول و دوم دوچه حضور نداشتند و شرکت آنها در نشست پیش‌رو هم تاہنوز قطعی نیست.

در میان گمانه‌زنی‌ها و دیدگاه‌های زیادی که درباره نشست دوچه مطرح است یکی هم موضوع تشبيه این کنفرانس بن در آلمان است که در ۵ دسمبر سال ۲۰۰۱ به هدف ایجاد دولت جدید در افغانستان پساط طالبان برگزار شد.

صرف نظر از حواشی پیدا و پنهانی که کنفرانس بن داشت سرانجام از طریق آن دولتی در افغانستان به ریاست موقت حامد کرزی شکل گرفت که هر مرقدرت را از صدر تا ذیل براساس شعاع وجودی اقوام تقسیم می‌کرد. طبق فرمول سیاسی که در بن آن زمان ایجاد شد ریاست و زعمت سیاسی افغانستان به گونه نانوشه حق انحصاری قومیت پشتون در نظر گرفته شد و بقیه اقوام هم طبق نفووس تخمینی به ترتیب هر مرقدرت هم از بالا به پایین در ساختار حکومت جای داشتند.

این فرمول سیاسی که خشت اول بنای حکومت در افغانستان طی دو دهه پیش به حساب می‌آید بارها مورد انتقاد تحلیلگران و سیاستمداران واقع شد و از نتایج منفی و فاجعه‌بار آن در درازمدت نیز هشدار داده می‌شد؛ اما ظاهرا عدم شناخت کافی قدرت‌های جهانی و منطقه‌ای حاضر در کنفرانس بن از ماهیت بحث قدرت در افغانستان و همچنان کوتاهی شنیدن مخصوص محورانه و سطحی برخی کنشگران سیاسی‌داخلی، کشور را از همان آغاز در آستانه یک بحران دیگر قرار داد که نتیجه نهایی آن را پس از گذشت ۲۰ سال همگی با سقوط نظام و استیلای دوباره طالبان بر کابل شاهد بودیم.

آنگونه که آجند و طرح کلی کنفرانس آینده دوچه حکایت دارد به نظر می‌رسد این نشست هم با وصف همه انتظاراتی که از آن مطرح است، حتی در بعد مشورتی هم چیزی فراتر از ماموریت نشست بن نخواهد داشت. در نشست بن هم رویکرد قومی آن هم براساس توهم «اکثریت قومی» مسیر سیاسی افغانستان را برای دو دهه تعیین کرد در کنفرانس‌های قبلی و پیش‌روی دوچه نیز عین همین فرمول و روش البته با تغییر شکل مفاهیم و اعلامیه‌ها مطرح بحث بوده است. در هر حال، شاید نشست سوم دوچه در ایجاد تغییرات اندک و سطحی در افغانستان زیر اداره طالبان دستاوردهایی کمایی کند، بتواند با اقناع جهانی چند روزی وضعیت را به همین گونه حفظ کند و همچنین تغییرات مقطعی از این آدرس در محیط سیاسی و اجتماعی افغانستان تا حدودی رونما گردد، اما فراموش نکنیم که راه حل ختم بحران و استقرار ثبات و امنیت دائمی در این جغرافیای پراشوب در حل عادلانه مسئله افغانستان نهفته است که سال‌هاست کمتر نگاهی به آن متوجه است.

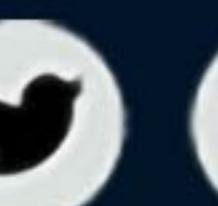
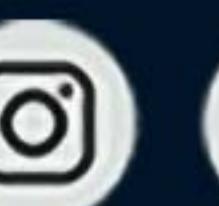

شما میتوانید اخبار، تصاویر،
گزارشات خود را از هر ولایت،
شهر و یا ولسوالی که در آن زندگی
می‌کنید را برای ما ارسال نمایید
تا پس از بررسی و تایید در سایت
و شبکه‌های اجتماعی خبرگزاری
معمار منتشر شود.

Whatsapp / +93 78 450 0593

اخبار و گزارش‌های ارسالی را در اینستاگرام،
تلگرام، توییتر و فسیبوک ما دنبال کنید.

@MEMAR TV - @MEMARPRESS

به گزارش خبرگزاری معمار؛ ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی طالبان، بار دیگر در اظهاراتی خواستار واگذاری کرسی افغانستان در سازمان ملل متحد به حکومت سپریست شد و این موضوع را حق مسلم مردم افغانستان دانست. مجاهد که پیش از این نیز بارها خواستار این موضوع شده بود، تاکید کرد: "عدم واگذاری این کرسی به حکومت سپریست، ظلم به مردم افغانستان است و باید هر چه زودتر به این روند نادرست پایان داده شود." او در ادامه افزواد: "این کرسی، حق مسلم مردم افغانستان است و باید به آنها واگذار شود تا بتوانند در این سازمان بین المللی، نماینده خود را داشته باشند."

سخنگوی طالبان با اشاره به مزایای واگذاری این کرسی به حکومت سپریست، اظهار داشت: "با واگذاری این کرسی به افغانستان، حکومت می‌تواند از طریق راه ارتباطی ایجاد شده، با جامعه جهانی تعامل کند و در مواردی که اتهاماتی به حکومت سپریست وارد می‌شود، از این طریق پیگیری و رسیدگی کند. طالبان از زمان بازگشت به قدرت در افغانستان، بارها خواستار به دست آوردن کرسی افغانستان در سازمان ملل متحد شده‌اند، اما این سازمان تاکنون از واگذاری این کرسی به آنها خودداری کرده است. در حال حاضر، نصیر احمد فایق که از زمان دوران جمهوریت در این سمت فعالیت می‌کرد، سپریست نماینده افغانستان در سازمان ملل متحد است.